

(foto: Danae Callister)

LEMMIKLOOMAD TALLINNAS 2020

Tellija: Tallinna Linnakantselei

Töö teostaja: Eesti Uuringukeskus OÜ

Märts 2020

SISUKORD

KOKKUVÕTE	3
UURINGU TAUST	5
VALIM JA KÜSITLUSMETOODIKA.....	6
ANDMETE ANALÜÜS	6
VASTAJA PROFIIL	8
TULEMUSED	9
1. LEMMIKLOOMADE PIDAMINE	9
1.1 Lemmikloomade olemasolu leibkonnas	9
1.1 Kasside pidamine leibkonnas.....	10
1.2 Koerte pidamine leibkonnas.....	14
2. HULKUVAD KASSID JA KOERAD.....	19
3. LEMMIKLOOMADE PIDAMISEGA SEOTUD HOIAKUD	22
4. TALLINNA LOOMADE VARJUPAIK	25
5. ETTEPANEKUD TALLINNAS LEMMIKLOOMADE PIDAMISE KULTUURI PARANDAMISEKS	28

KOKKUVÕTE

- ✓ OÜ Eesti Uuringukeskus viis 2020. aasta veebruaris ja märtsis Tallinna Linnakantselei tellimusel tallinlaste seas läbi küsitluse, mille eesmärk oli saada ülevaade lemmikloomade pidamisest Tallinnas, tallinlaste teadlikkusest ja hoiakutest seoses lemmikloomade pidamisega ning rahulolust linna vastava valdkonna teenustega.
- ✓ Küsitlus viidi läbi telefoniküsitlusena ajavahemikul 20.02. – 04.03.2020 Tallinna 15-aastaste ja vanemate elanike seas. Intervjuud toimusid vastavalt vastaja emakeelele kas eesti- või venekeelsena. Küsitluses osales 800 vastajat.
- ✓ Tulemustest selgus, et lemmikloomi omavad pooled Tallinna elanike leibkondadest, mis on 6% võrra rohkem kui 2017. aastal ning samal tasemel 2014. aastaga.
- ✓ Kõige sagedamini on lemmikloomi Nõmme elanikel, samas kui kõige harvemini peetakse lemmikloomi Mustamäe ja Lasnamäe leibkondades. Samuti omavad lemmikloomi sagedamini eramajade, ridaelamute ja paarismajade kui kortermajade elanikud.
- ✓ Lemmikloomade liikidest on jätkuvalt enim levinud kassid ja koerad – ligi 60% lemmikloomi omavates leibkondades on kassid ja pea 40% koerad. Teiste lemmikloomade pidamist esineb harva (alla 10%).
- ✓ Ligi 80% kassiomanike leibkondades on üks, 14% kaks ning 6% kolm või rohkem kassi. Tallinna koeraomanikest on 90% üks, 9% kaks ning vaid 1% rohkem koeri.
- ✓ Nii kassid kui koerad on enamasti mikrokiibiga märgistatud, kastreeritud või steriliseeritud ja kantud lemmikloomade registrisse.
- ✓ Kasside ja koerte kastreerimisse ning steriliseerimisse, juhul kui looma omanikud ei soovi loomale järglasi, suhtub 2020. aastal positiivselt kolmveerand tallinlastest.
- ✓ Kassid ja koerad on tulnud peredesse jätkuvalt peamiselt eraisikult või ostu-müügiportaali kaudu ostes ja tasuta või kingiks saades. Sealjuures on aga koerte puhul oluliselt enam levinud ostmise ning kasside puhul tasuta või kingiks saamine.
- ✓ Tallinna kasside pidamise kultuurile on jätkuvalt iseloomulik kasside enamjaolt toas pidamine, mis on alates 2014. aastast kasvanud, jõudes 2020. aastaks 77%-ni. Ligi viiendik kassidest käib ka õues, neist pooled omapead ning pooled ainult pereliikmete järelvalve all.
- ✓ 2020. aasta talvel jalutas kolmveerand Tallinna koeraomanikest koertega kõnniteedel ja parkides, spetsiaalseid koerte jalutusväljakuid kasutas ligi 40%. Enim külastatud koerte jalutusväljakud asusid Mustamäel Kadaka pargis ning TTÜ ringristmiku kõrval.
- ✓ Pea neljandik koertest jooksis enamasti kinnises hoovis vabalt ringi, samas kui peamiselt hoovis ketis hoiti neist vaid 3%.
- ✓ Enam kui poolte Tallinna elanike hinnangul on viimase paari aasta jooksul vähenenud nende elupiirkonnas oluliselt nii hulkuvate kasside kui koerte arv.

- ✓ 44% tallinlastest ei võtaks oma elupiirkonnas hulkuvat koera või kassi märgates mitte midagi ette, neljandik teataks sellest Tallinna loomade varjupaika Paljassaate teel, 13% mõnele teisele loomakaitse organisatsioonile, 12% Loomade Hoiupaika Viljandi maanteel ning 9% kohalikule omavalitsusele, oma linnaosa valitsusele või Tallinna Abitelefonile.
- ✓ Mõne lemmiklooma väärkohtlemise pealt nägemisel pöörduks 2020. aastal 70% tallinlastest väärkohtleja poole ja paluks tal antud tegevus lõpetada, 30% teataks sellest Tallinna Munitsipaalpolitsei Ametile või politseile ning kümnendik mõnele loomakaitse organisatsioonile ja Tallinna Loomade Varjupaika.
- ✓ Tallinnasse või selle lähiümbrusesse lemmikloomade kalmistu rajamist peab ligi 70% tallinlastest väga või pigem vajalikuks.
- ✓ Tallinna loomade varjupaigaga (Paljassaare tee 85) on 2020. aastal viimase 12 kuu jooksul kokku puutunud kümnendik Tallinna elanikest või nende leibkonnaliikmetest. Sealjuures 9% on käinud seal kohapeal ning 1% suhelnud nendega telefoni, kirja või meili teel. Loomade varjupaigas kohapeal käimise eesmärgina toodi sagedaimini välja loomade vaatamas käimist ja nendega jalutamist.
- ✓ Tallinna loomade varjupaigaga viimase 12 kuu jooksul kokku puutunud hindasid enamjaolt positiivselt nii töötajate sõbralikkust ja viisakust ning varjupaiga tööd tervikuna kui asukohta ja ruume.

UURINGU TAUST

OÜ Eesti Uuringukeskus viis 2020. aasta veebruaris ja märtsis Tallinna Linnakantselei tellimusel tallinlaste seas läbi küsitluse, mille eesmärk oli saada ülevaade lemmikloomade pidamisest Tallinnas, tallinlaste teadlikkusest ja hoiakutest seoses lemmikloomade pidamisega ning rahulolust linna vastava valdkonna teenustega.

Uuringus tulemusi võrreldi ka 2014. ja 2017. aastal läbi viidud analoogsete uuringute tulemustega.

Käesolev aruanne annab ülevaate uuringu peamistest tulemustest ning teeb tulemuste põhjal kokkuvõtte. Aruande lisadena esitatakse elanikkonnaküsitluse eestikeelne ankeet ning andmetabelid erinevate sotsiaal-demograafiliste tunnuste lõikes.

VALIM JA KÜSITLUSMETOODIKA

Küsitlus viidi läbi telefoniküsitlusena ajavahemikul 20.02. – 04.03.2020 Tallinna 15–aastaste ja vanemate elanike seas. Intervjuud toimusid vastavalt vastaja emakeelele kas eesti- või venekeelsena. Küsitluses osales 800 vastajat. Keskmine intervjuu pikkus oli 7,57 minutit.

Valimi kujunemisel on arvesse võetud nii Tallinna linna kui ka linnaosade elanikkonna proportsioonidele vastavust vanuse, soo ja rahvuse lõikes. Lisaks on erinevate linnaosade elanike osakaalude kujunemisel lähtutud sellest, et väiksemates linnaosades oleks vastajate arv võrreldes üldpopulatsiooni jaotusega suurem, vähemalt 70 vastajat. Kõige enam tõsteti sellest lähtuvalt valimis Pirita linnaosa elanike osakaalu.

Saadud küsitlustulemi ja statistilise mudeli võrdlemisel ilmnenu erisuste vähendamiseks arvutati välja kaks kaalu vastavalt sotsiaal–demograafiliste tunnuste jaotusele Tallinna linna üleselt (vanus, sugu, rahvus, linnaosa) ja linnaosade siseselt (sugu, vanus). Sotsiaaldemograafiliste tunnuste mudeli koostamisel on kasutatud Tallinna linna statistilisi andmeid seisuga 01.01.2019.

Tabel 1. Tallinna linna üldpopulatsioon, kaalumata ja kaalutud valim.

		Üldkogum		Kaalumata valim		Kaalutud valim	
		N	%	N	%	N	%
	KOKKU	364968	100%	800	100%	800	100%
SUGU	Mehed	161158	44%	321	40%	352	44%
	Naised	203810	56%	479	60%	448	56%
VANUS	15–26	53338	15%	50	6%	112	15%
	27–34	60779	17%	107	13%	136	17%
	35–49	94111	26%	231	29%	208	26%
	50–64	76348	21%	185	23%	168	21%
	65+	80392	22%	227	28%	176	22%
RAHVUS	Eestlased	194654	53%	515	64%	424	53%
	Muu rahvus	170314	47%	285	36%	376	47%
LINNAOSA	Haabersti	37661	10%	78	10%	80	10%
	Kesklinn	48895	13%	91	11%	104	13%
	Kristiine	27424	8%	74	9%	64	8%
	Lasnamäe	97898	27%	188	24%	208	27%
	Mustamäe	56826	16%	112	14%	128	16%
	Nõmme	31775	9%	78	10%	72	9%
	Pirita	14597	4%	70	9%	32	4%
	Põhja-Tallinn	49892	14%	109	14%	112	14%

ANDMETE ANALÜÜS

Käesoleva uuringu tulemused on laiendatavad Tallinna vähemalt 15-aastasele elanikkonnale, sealjuures jääb maksimaalse valimivea suurus 95-protsendisel usaldusnivool 3,46% piiridesse (väiksemate alagruppide vaatlemisel võib viga olla suurem).

Andmeid analüüsiti Tallinna linna üleselt linnakaaluga (andmebaasis weight1) ja linnaosa siseselt linnaosa kaaluga (weight).

Vastavalt Tellija soovile kasutatakse analüüsis vanusegrupe 15–26; 27–44; 45–59 ning 60-aastased ja vanemad.

Statistilist olulisust mõõdeti Hii-ruut testidega lähtuvalt sisulisest otstarbekusest taustatunnustest soo, vanuse, rahvuse, elukoha tüübi ja/või linnaosade lõikes ning raportis on välja toodud vaid need erinevused, mis osutusid statistiliselt olulisteks ning mida saab seega laiendada ka üldkogumile.

Väiksemate vastajate arvudega jaotuste puhul on elukoha tüüpide võrdlusel liidetud eramaja ja paarismaja/ridaelamu vastused.

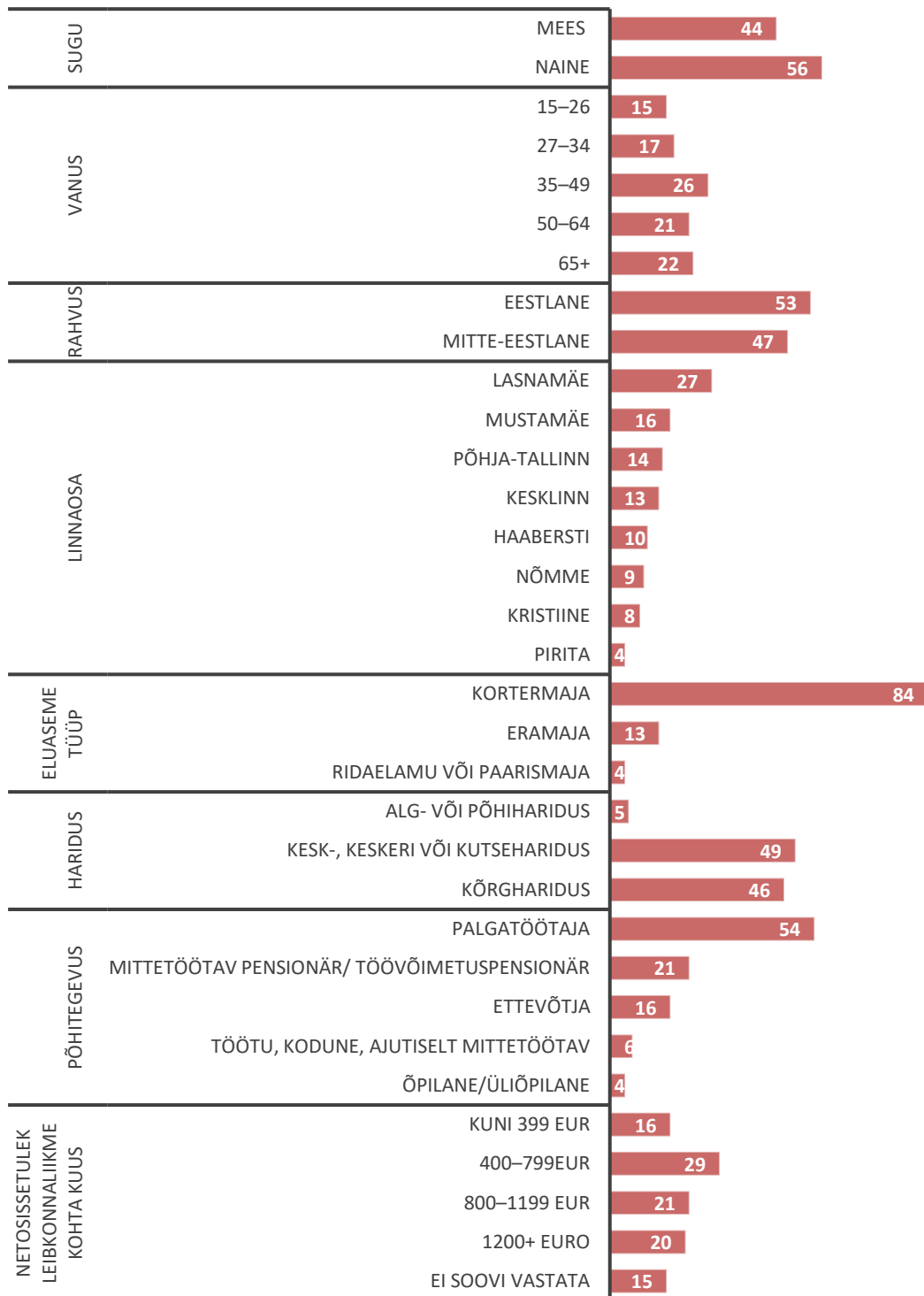
Andmete analüüsimiseks kasutati statistikaprogramme SPSS ja MS Excel.

Käesolevas raportis on tulemused illustreeritud jooniste ja tabelitena. Joonistel ja tabelites toodud andmed on ümmardatud arvutiprogrammide poolt ja seetõttu võib ridade või veergude summa moodustada kohati üle või alla 100%.

Jooniste allkirjades on välja toodud 2020. aasta valimi vastajate arvud.

VASTAJA PROFIIL

Joonis 1 annab ülevaate uuringus osalenute üldistest sotsiaal–demograafilistest näitajatest.

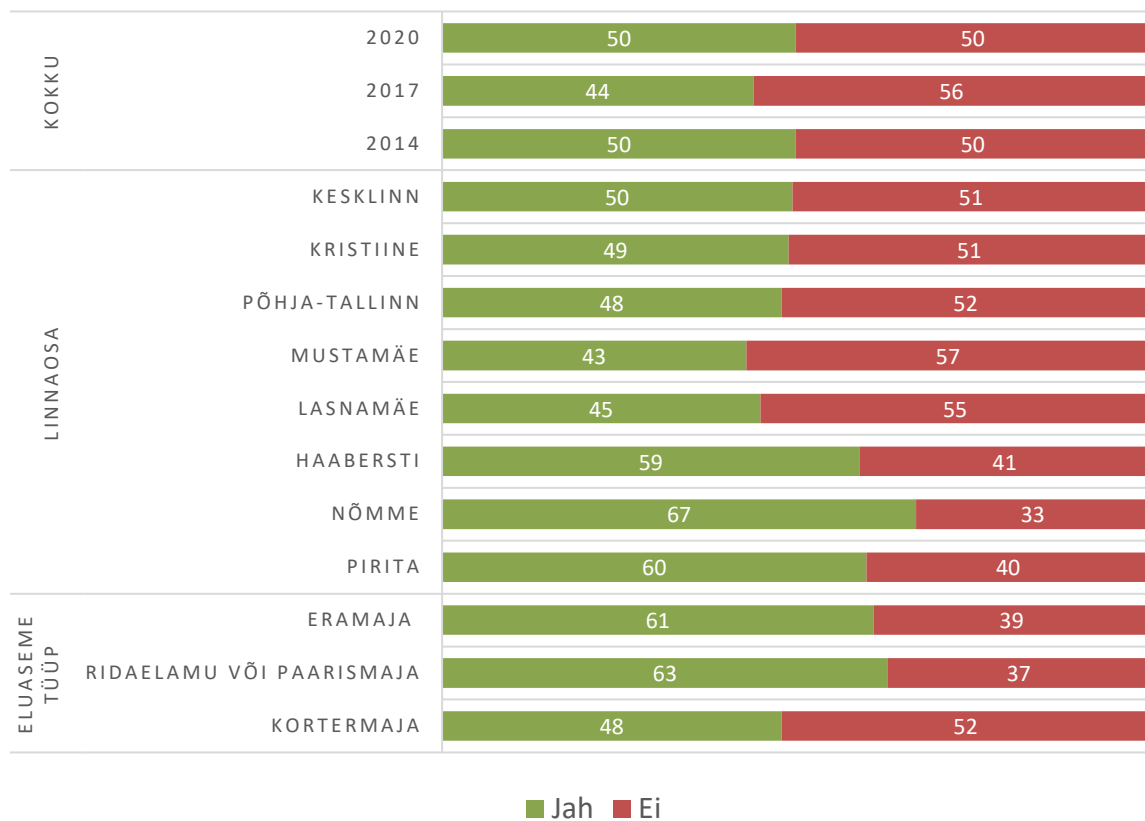
Joonis 1. Vastaja profiil sotsiaaldemograafiliste tunnuste lõikes (% , n=800).

TULEMUSED

1. Lemmikloomade pidamine

1.1 Lemmikloomade olemasolu leibkonnas

Esmalt uuriti tallinlastelt, kas nende leibkonnal on mõni lemmikloom. Ilmnes, et lemmikloomi omavad pooled Tallinna elanike leibkondadest, mis on 6% võrra rohkem kui 2017. aastal ning samal tasemel 2014. aastaga (joonis 1).

Joonis 2. Lemmikloomade olemasolu leibkonnas (% , n=800).

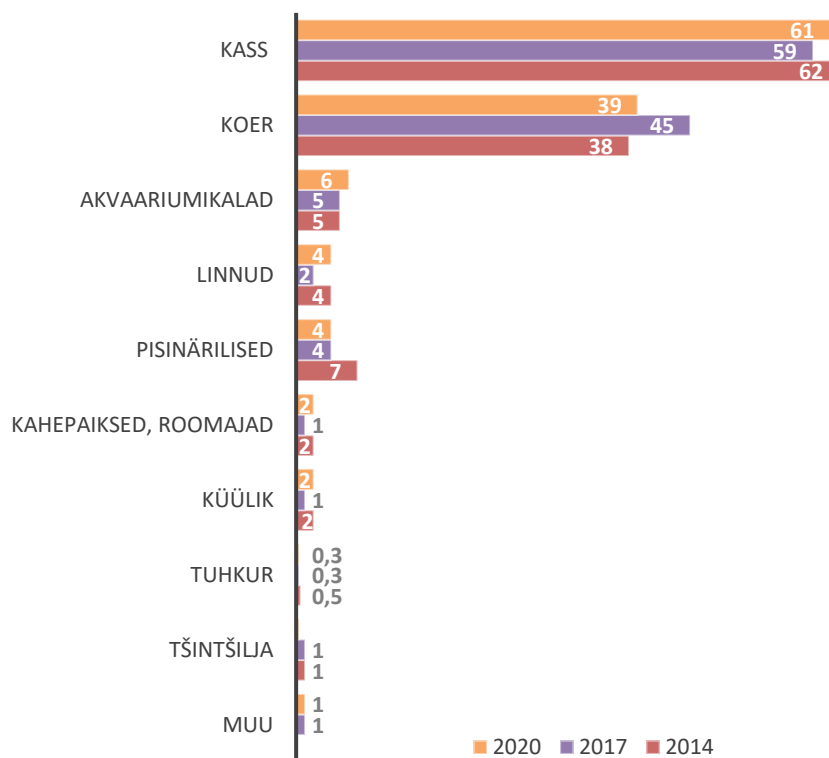
Erinevusi lemmikloomade omamisel esineb nii Tallinna linnaosade kui eluaseme tüüpide lõikes. Kõige sagedamini on lemmikloomi Nõmme elanikel (ligi 2/3), millele järgnevad Pirita ja Haabersti, samas kui kõige harvemini peetakse lemmikloomi Mustamäe ja Lasnamäe leibkondades.

Ootuspäraselt omavad lemmikloomi sagedamini eramajade, ridaelamute ja paarismajade kui kortermajade elanikud. Eesti ja mitte-eesti leibkondade vahel seevastu lemmikloomade

omamises olulisi erinevusi ei esine.

Lemmikloomade liikidest on jätkuvalt enim levinud kassid ja koerad – ligi 60% lemmikloomi omavates leibkondades on kassid ja pea 40% koerad (joonis 3). Kui kassiomanike osakaal on püsinud pea muutumatuna võrreldes nii 2014. kui 2017. aastaga, siis koeraomanike osakaal on olnud kõrgeim 2017. aastal.

Teised lemmiklooma liigid on juba oluliselt vähem levinud – akvaariumikalad on 6%, linnud ja pisinärlised 4% ning ülejäänud kuni 2% lemmiklooma omanikest.

Joonis 3. Lemmikloomade liigid (% , n=399).

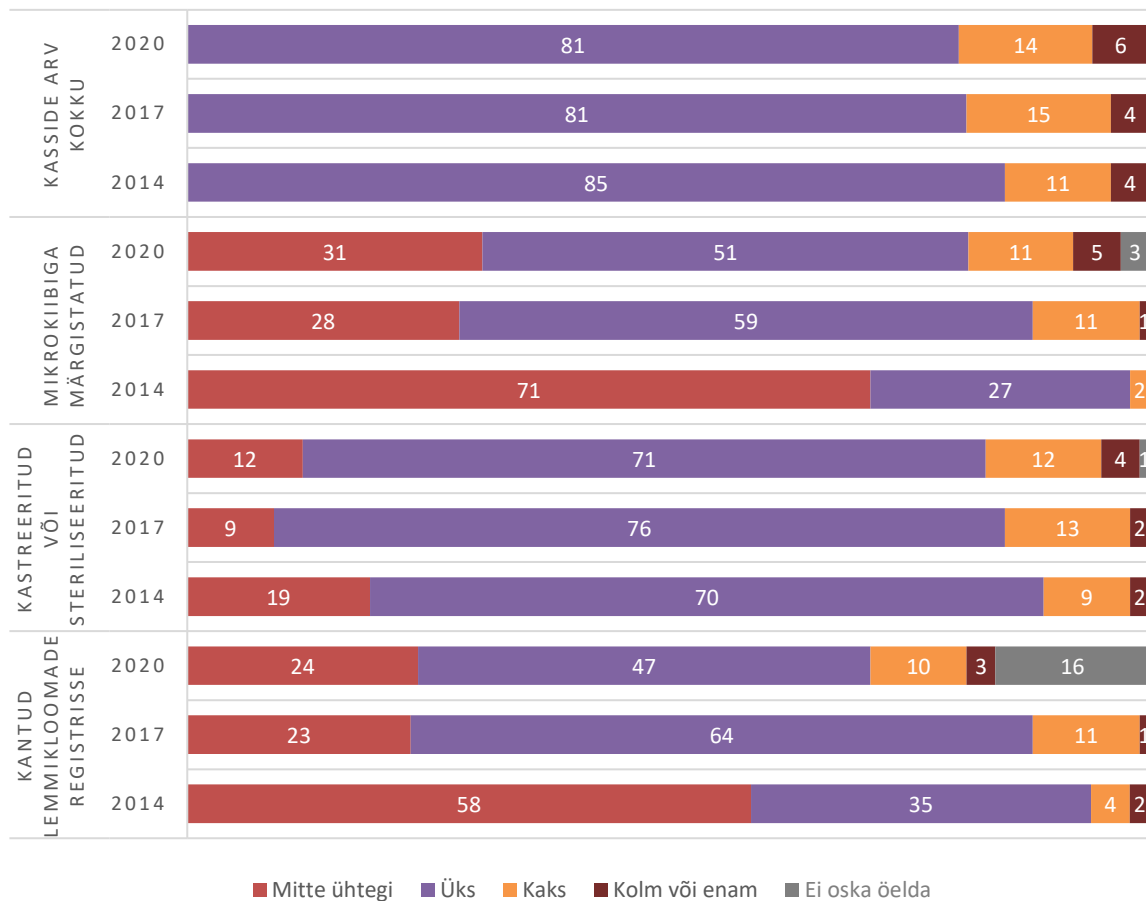
1.1 Kasside pidamine leibkonnas

Ligi 80% kassiomanike leibkondades on üks, 14% kaks ning 6% kolm või rohkem kassi. Võrreldes 2017. aastaga ei ole olukord selles osas märkimisväärselt muutunud (joonis 4).

Kui 2014. aastal oli üle 70% kassidest veel mikrokiibiga märgistamata, siis alates 2017. aastast on olukord vastupidine ning pea sama suur osakaal kassidest on mikrokiibiga märgistatud. Viimase kolme aastaga on olukord veelgi paranenud ning mikrokiip on kassidel valdavalt ka juhul, kui neid on leibkonnas rohkem kui üks.

Ligi 90% kodukassidest on 2020. aastal kastreeritud või steriliseeritud. Võrreldes 2017. aastaga on nende osakaal küll pisut langenud, kuid siiski jätkuvalt kõrgem kui 2014. aastal.

Ka kasside lemmikloomade registrisse kandmine on alates 2014. aastast oluliselt paranenud. 2020. aastal on sarnaselt 2017. aastale ligi neljandik kasse registrisse kandmata. Märkimisväärne erinevus kahe uuringuaasta vahel seisneb aga selles, et kuna 2020. aastal oli võimalik valida ka vastusevariant „ei oska öelda“, ilmnes, et 16% vastajatest ei olnud kursis, kas nende leibkonna kass(id) on registrisse kantud või mitte.

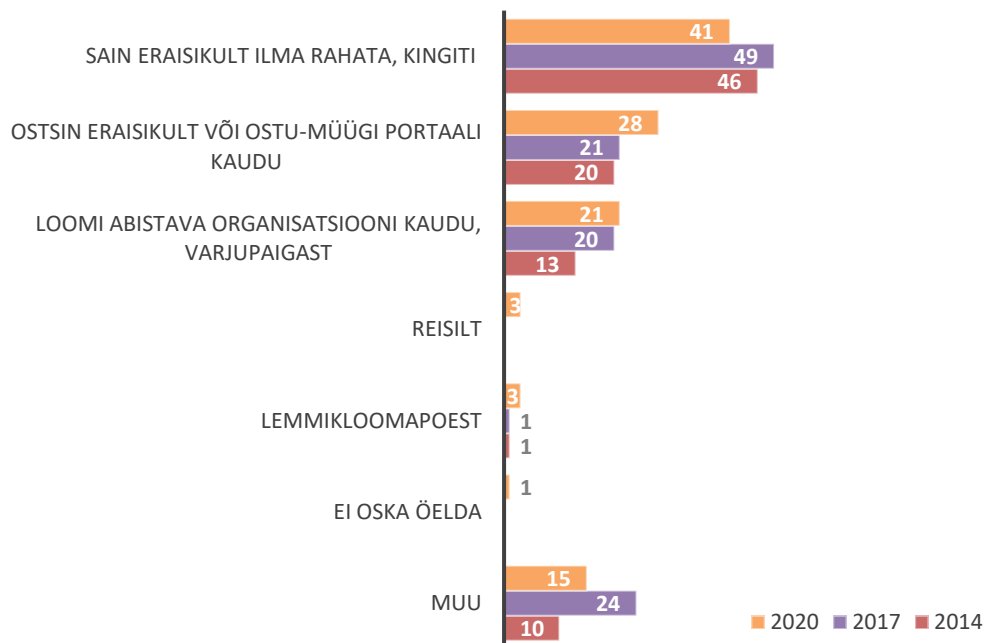

Joonis 4. Kasside pidamine leibkonnas (% , n=242).

2020. aastal saadi kass(id) jätkuvalt kõige sagedamini kingiks või muul viisil eraisikult ilma rahata (41%), järgnesid eraisikult või ostu-müügi portaali kaudu ostmine (28%) ning kassi võtmine varjupaigast või loomi abistava organisatsiooni kaudu (21%) (joonis 5).

Võrreldes 2017. aastaga on veidi enam levinud kassi ostmine eraisikult või ostu-müügi portaali vahendusel ning vähenenud kasside kingiks ja ilma rahata saamine.

Variandi “muu” all toodi valdavalt välja kassi leidmist õuest, tänavalt, metsast vm.

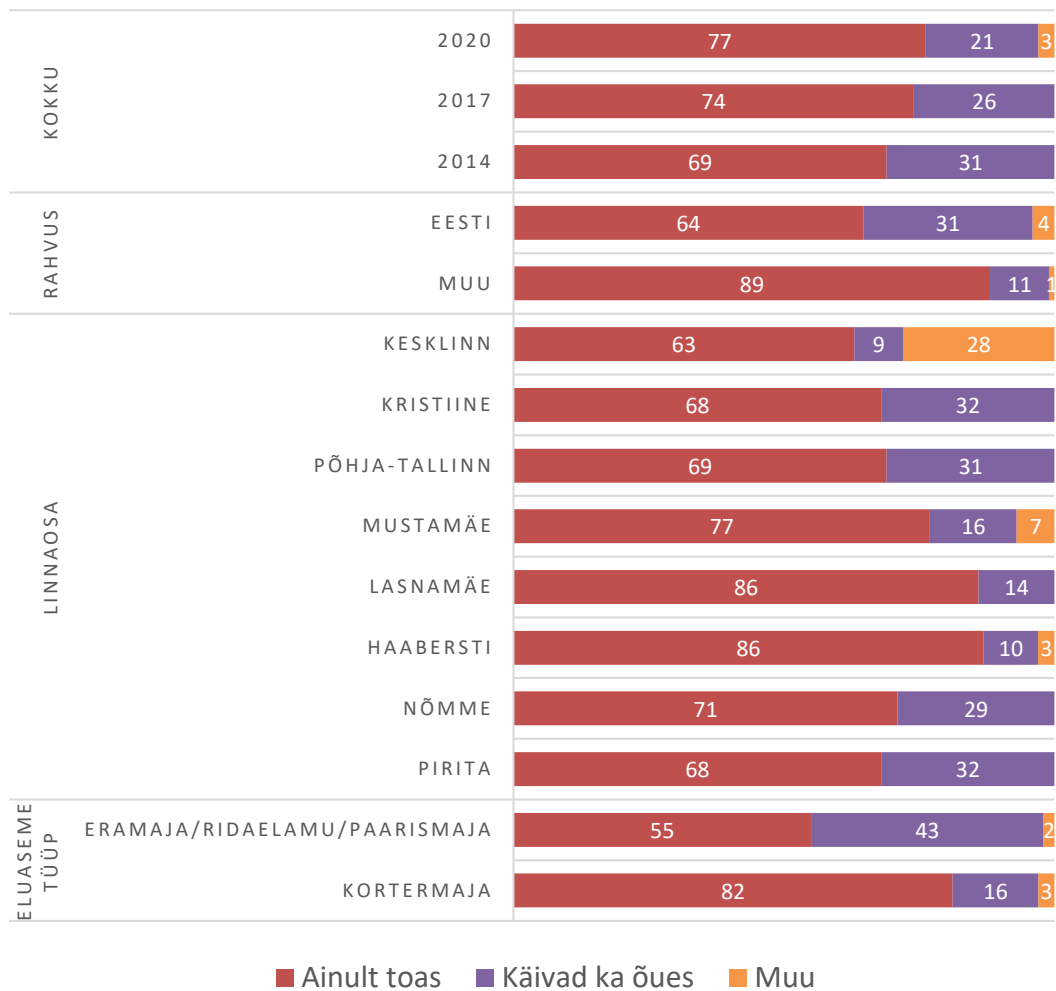

Joonis 5. Kasside saamise viisid (% , n=242).

Tallinna kasside pidamise kultuurile on jätkuvalt iseloomulik kasside enamjaolt toas pidamine, mis on alates 2014. aastast iga uuringulainega järjest kasvanud, jõudes 2020. aastaks 77%-ni (joonis 6). Ligi viiendik kassidest käib ka õues ning 3% („muu“) pääseb rõdule ja/või saab vabalt ringu liikuda suvel maal.

Kassidel lubavad õues käia sagedamini eestlased kui mitte-eestlased (31% vs 11%) ning võrreldes kortermajade elanikega (16%) enam ka era- ja paarismajade või ridaelamute elanikud (43%).

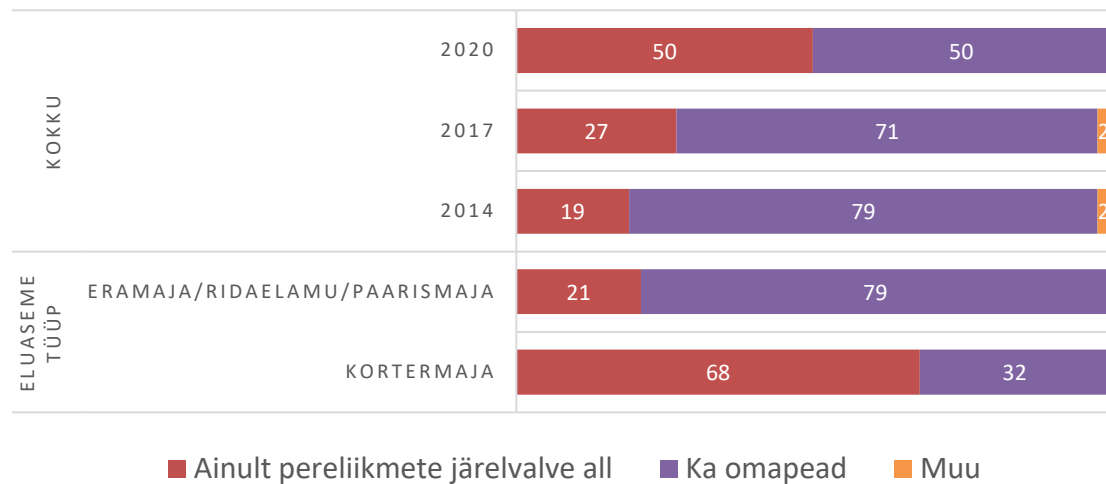
Linnaosade lõikes lubatakse kassidel õues liikuda kõige harvemini kesklinnas (9%) ja Haaberstis (10%) ning teiste linnaosadega võrreldes vähem ka Lasnamäel (14%) ja Mustamäel (16%). Seevastu Pirita, Kristiine, Põhja-Tallinna ja Nõmme linnaosades käib õues ligi 30% kassidest.

Joonis 6. Kasside pidamine toas ja õues (% , n=242).

Kassiomanikelt, kelle kassid käivad õues, uuriti ka seda, kas õues liikumine toimub ainult pereliikmete järelvalve all või ka omapead. Ilmnes, et ainult pereliikmete järelvalve all õues käimine on alates 2014. aastast järjest kasvanud ning 2020. aastal hoitakse juba pooltel õues liikuvatel kassidel ringi liikudes silm peal (joonis 7).

Ootuspäraselt suured erinevused esinesid antud küsimuses eluaseme tüüpide lõikes – kui kortermajades elavate leibkondade õues käivatest kassidest liikus omapead ringi ligi kolmandik, siis eramajades, ridaelamutes ja paarismajades pea 80%.

Joonis 7. Kasside liikumine õues (% , n=51).

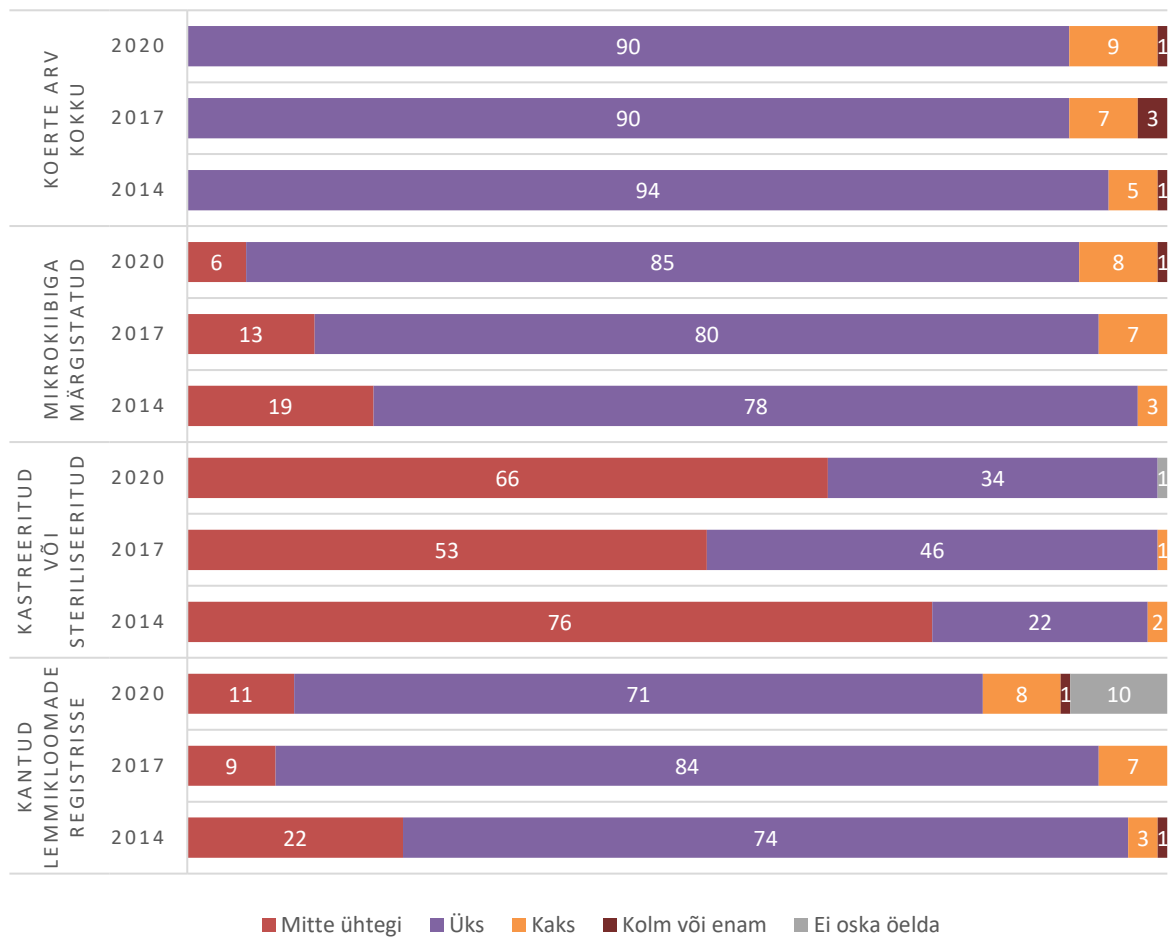
1.2 Koerte pidamine leibkonnas

2020. aastal on jätkuvalt 90% Tallinna koeraomanikest üks koer (joonis 8).

Koerte mikrokiibiga märgistamine on alates 2014. aastast jõudsalt kasvanud ning 2020. aastaks on oma koera(d) mikrokiibiga märgistanud juba üle 90% koeraomanikest.

Oma koerad kastreerinud või steriliseerinud on 2020. aastal ligi kolmandik koeraomanikest, mida on enam kui 10% võrra vähem kui 2017. aastal.

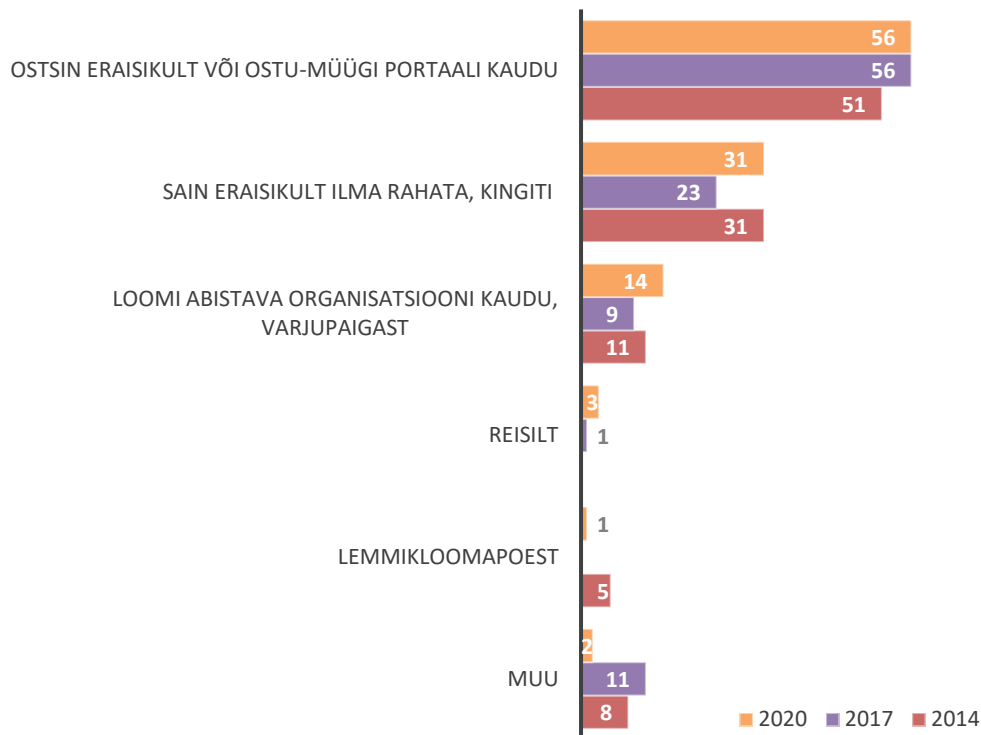
Sarnaselt kassidega on ka koerte lemmikloomade registrisse kandmine alates 2014. aastast oluliselt paranenud. Kui kassidest oli 2020. aastal registrisse kandmata ligi neljandik, siis koerte puhul püsib vastav osakaal kümnendiku juures. Olulisim erinevus 2017. aastaga seisneb ka koerte puhul selles, et kuna 2020. aastal oli võimalik valida ka vastusevariant „ei oska öelda“, selgus, et kümnendikul vastajatest ei olnud koerte registrisse kandmise kohta infot.

Joonis 8. Koerte pidamine leibkonnas (% , n=157).

Sarnaselt kassidega on ka koerad 2020. aastal tulnud peredesse jätkuvalt peamiselt eraisikult või ostu–müügiportaali kaudu ostes (56%) ja tasuta või kingiks saades (31%). Erinevus seisneb aga selles, et koerte puhul on oluliselt enam levinud ostmine ja vähem tasuta või kingiks saamine.

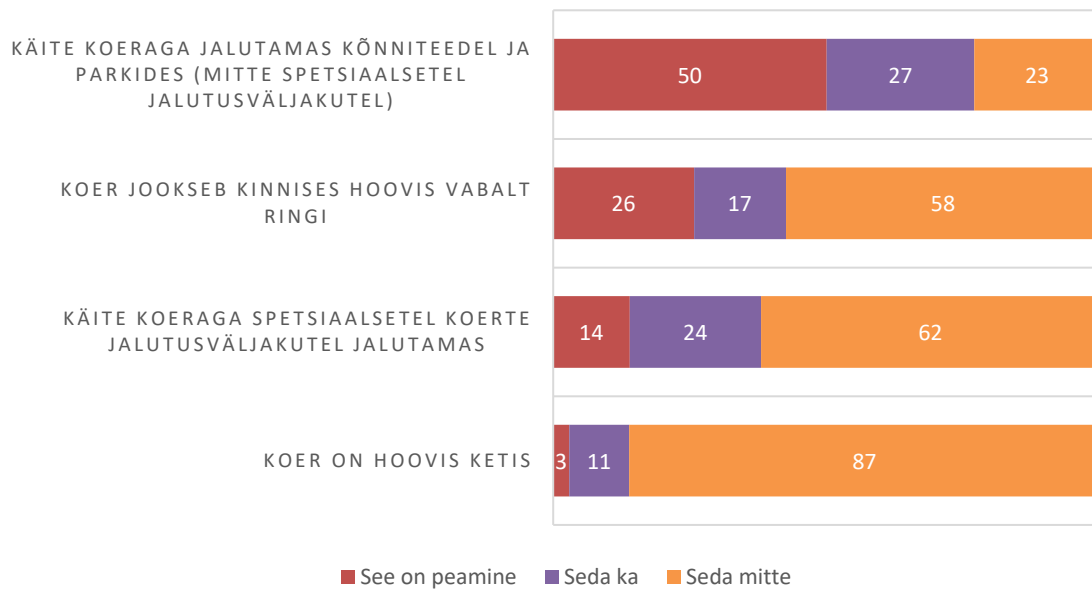
Võrreldes 2017. aastaga on kasvanud nii koerte eraisikult tasuta või kingiks saamine kui koera soetamine varjupaigast või loomi abistava organisatsiooni kaudu.

Joonis 9. Koerte saamise viisid (% , n=157).

2020. aasta talvel käidi Tallinnas koertega jalutamas enim kõnniteedel ja parkides – poolte koeraomanike jaoks oli see peamine jalutamise viis ning ligi 30% kasutas seda täiendavalt muudele võimalustele (joobis 10). Ligi neljandik koertest jooksis enamasti kinnises hoovis vabalt ringi, samas kui peamiselt hoovis ketis hoiti neist vaid 3%.

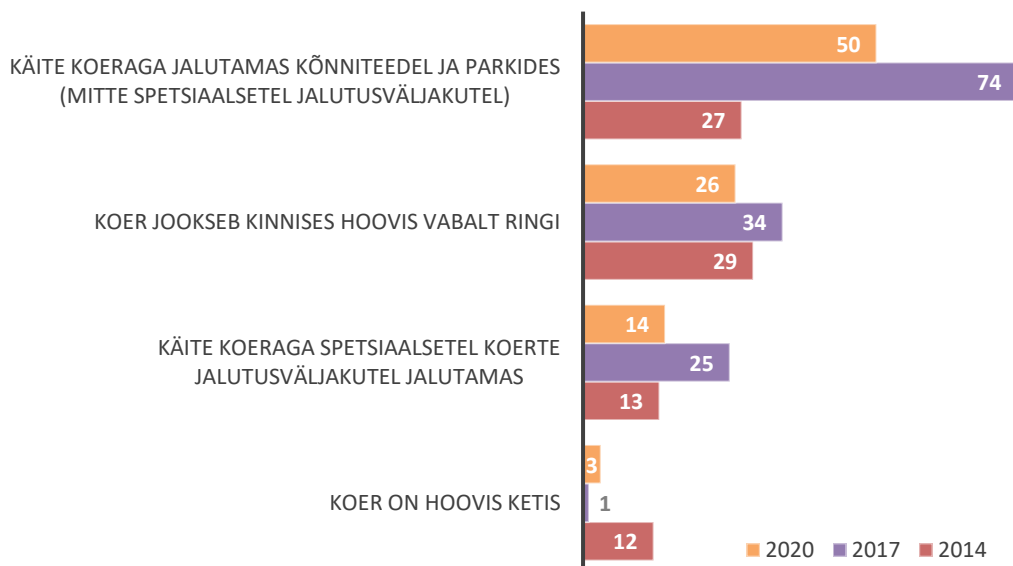
Spetsiaalseid koerte jalutusväljakuid kasutas ligi 40% Tallinna koeraomanikest, sealjuures sagedamini täiendava kui peamise jalutamise viisina.

Joonis 10. Koerte õues käimine 2020. aasta talvel (% , n=157).

Võrreldes 2020. aasta tulemusi varasemate aastatega, tuleb silmas pidada, et kuna 2017. aastal uuriti koertega jalutamise viise suvel–sügisel ja 2014. aastal kevadperioodil, ei ole tulemused päris üheselt võrreldavad.

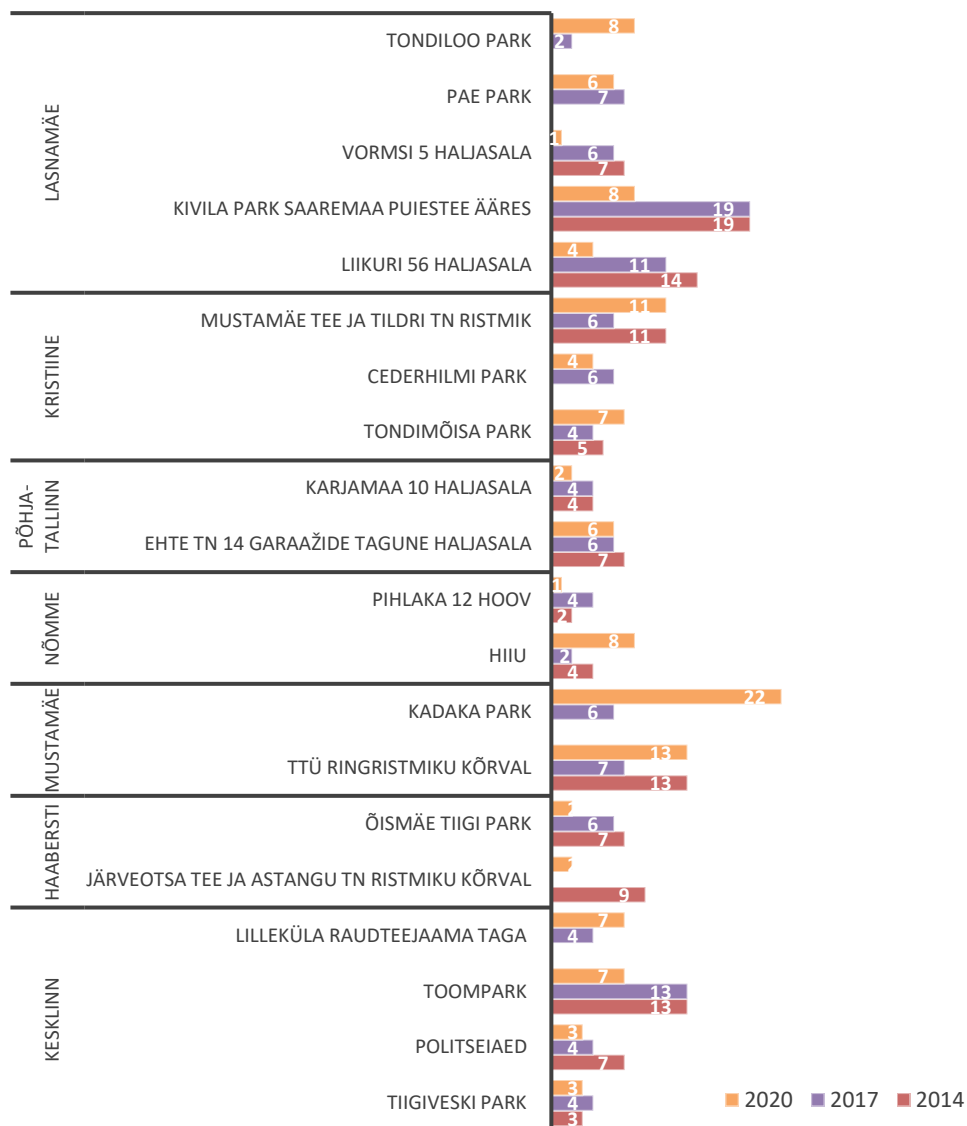
Võrreldes 2017. aastaga on peamise koertega õues käimise viisina langenud eelkõige jalutamine kõnniteedel ja parkides, aga ka jalutusväljakutel jalutamine ning koera kinnises hoovis vabalt ringi jooksmine (joonis 11). Peale 2014. aastat on oluliselt langenud koera peamiselt hoovis ketis hoidmine.

Joonis 11. Peamised koerte õues käimise viisid aastate lõikes (% , n=157).

Kõigilt 2020. aasta talvel koerte jalutusväljakuid kasutanud Tallinna koeraomanikelt uuriti ka seda, milliseid Tallinna koerte jalutusväljakuid on nad viimase kaheteist kuu jooksul kasutanud.

Enim külastatud koerte jalutusväljakud asusid Mustamäel Kadaka pargis ning TTÜ ringristmiku kõrval. Populaarsuselt kolmas jalutusväljak oli Kristiine linnaosas Mustamäe tee ja Tildri tänava ristmikul.

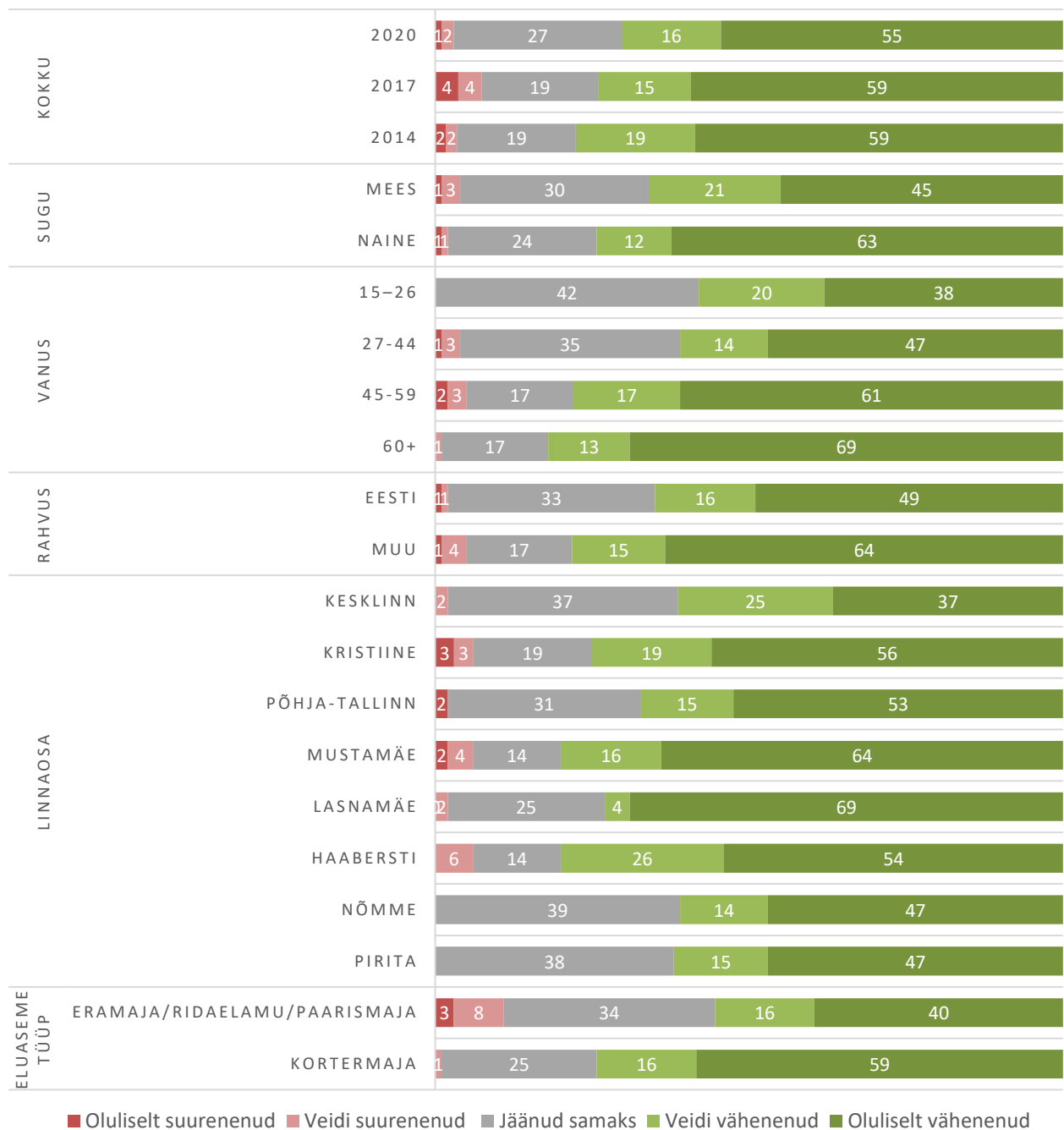

Joonis 12. Tallinna koerte jalutusväljakute külastamine viimase 12 kuu jooksul (% , n=60).

2. Hulkuvad kassid ja koerad

Kõigilt Tallinna elanikelt uuriti ka seda, kuivõrd on nende hinnangul viimase paari aasta jooksul muutunud hulkuvate kasside ja koerte arv nende elupiirkonnas.

Üle poole tallinlaste hinnangul on hulkuvate kasside arv paari viimase aasta jooksul oluliselt vähenenud, 16% arvates on neid varasemast veidi vähem ning ligi 30% leiab, et selles osas pole muutusi toimunud (joonis 13).

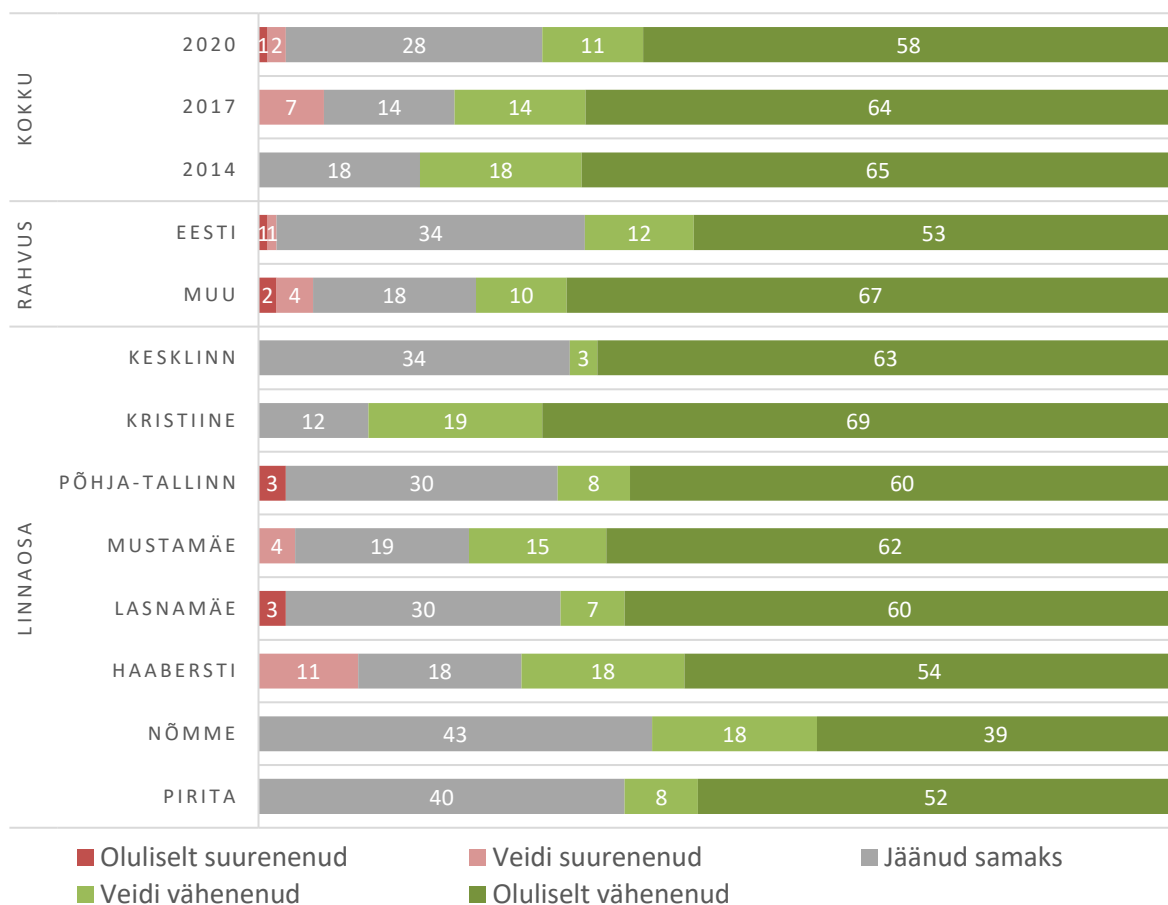
Joonis 13. Hulkuvate kasside arvu muutus viimase paari aasta jooksul enda elupiirkonnas (% ,välja jäetud „ei oska öelda“, n=396).

Võrreldes 2017. aastaga on kasvanud pealinlaste osakaal, kelle hinnangul on hulkuvate kasside arv jäänud paari viimase aasta jooksul samale tasemele, samas vähemal määral leitakse, et hulkuvate kasside arv on kas suurenenud või oluliselt vähenenud.

Hulkuvate kasside arv on viimastel aastatel vähenenud enam naiste kui meeste ning mitte-eestlaste kui eestlaste arvates. Selles osas on positiivsemalt meelestatud 45–aastased ja vanemad tallinlased, kortermajade ning Lasnamäe ja Mustamäe elanikud.

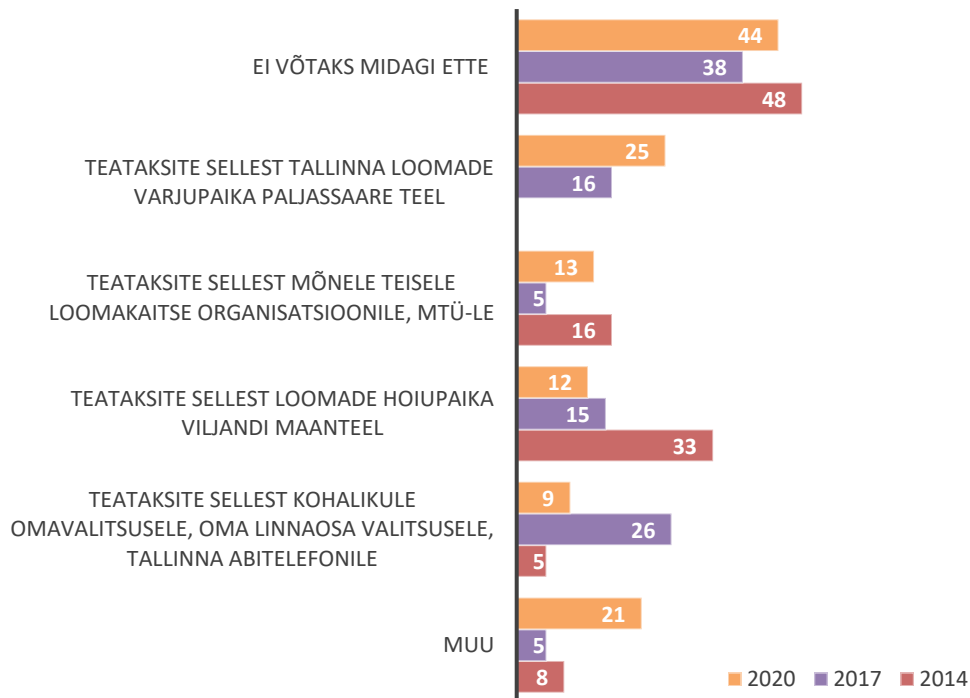
Ka hulkuvate koerte osas ollakse 2020. aastal kõige sagedamini arvamusel, et nende arv enda elupiirkonnas on viimastel aastatel oluliselt vähenenud (58%) (joonis 14). Võrreldes 2017. aastaga on samas ka suurem osakaal neid, kes leiavad, et selles osas pole muutusi toimunud.

Hulkuvate koerte arv on viimastel aastatel vähenenud sagedamini mitte-eestlaste kui eestlaste arvates ning selles osas on kõige positiivsemalt meelestatud Kristiine linnaosa elanikud. Haabersti linnaosas on seevastu enim elanikke, kelle hinnangul on hulkuvate koerte arv viimastel aastatel suurenenud.

Joonis 14. Hulkuvate koerte arvu muutus viimase paari aasta jooksul enda elupiirkonnas (% välja jäetud „ei oska öelda“, n=293).

Oma elupiirkonnas hulkuvat koera või kassi märgates ei võetaks 2020. aastal sagedaimini (44%) endiselt midagi ette (joonis 15). Neljandik tallinlastest teataks hulkuvast koerast või kassist Tallinna loomade varjupaika Paljassaare teel, 13% mõnele teisele loomakaitse organisatsioonile, 12% Loomade Hoiupaika Viljandi maanteel ning 9% kohalikule omavalitsusele, oma linnaosa valitsusele või Tallinna Abitelefoni.

Joonis 15. Käitumine oma elupiirkonnas hulkuva koera või kassi märkamisel (% , n=800).

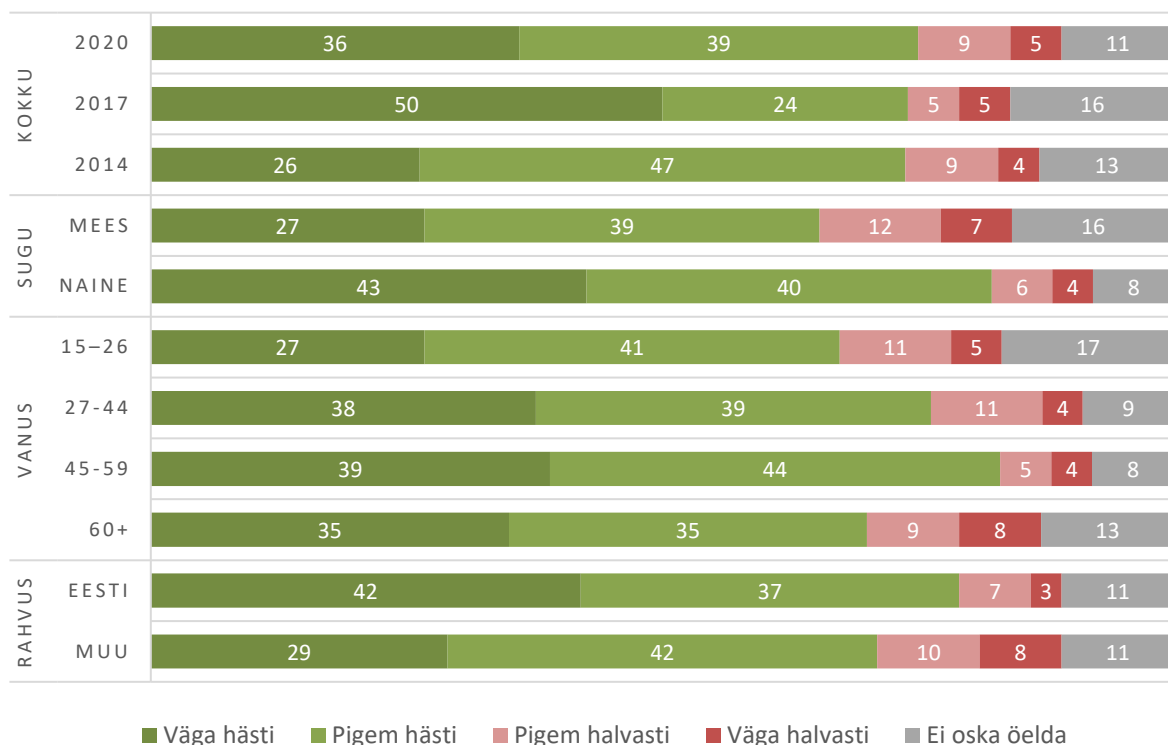
Viiendik tallinlastest pakkus välja ka muid võimalusi, sealjuures enim teavitamist sotsiaalmeedias (33 korral), looma toitmist (24 korral), kodutu looma endale võtmist (19 korral), omaniku otsimist (19 korral) ja mõne asutuse teavitamist (18 korral).

3. Lemmikloomade pidamisega seotud hoiakud

Kõigilt vastajatelt uuriti ka mõningaid lemmikloomade pidamisega seotud hoiakuid – suhtumist kasside ja koerte kastreerimisse ja steriliseerimisse, Tallinnasse või selle lähikümbrusesse lemmikloomade kalmistu rajamisse ning käitumist mõne lemmiklooma väärkohtlemise pealt nägemisel.

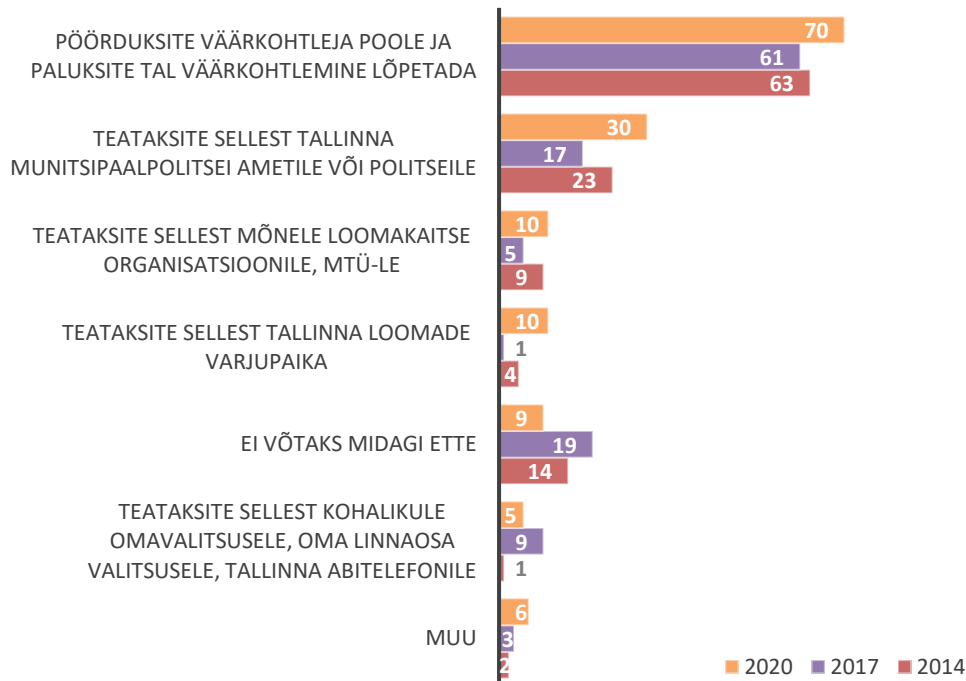
Kasside ja koerte kastreerimisse ning steriliseerimisse, juhul kui looma omanikud ei soovi loomale järglasi, suhtub 2020. aastal enam kui kolmandik tallinlastest väga hästi ning ligi 40% pigem hästi, negatiivselt meelestatuid on kokku 14% ning 11% puudub selles osas seisukoht (joonis 16). Võrreldes 2017. aastaga on sellesse väga positiivselt suhtujate osakaal pigem positiivsete kasuks vähenenud ning veidi kasvanud on ka negatiivsete hoiakute osakaal.

Erinevate sotsiaal–demograafiliste gruppide lõikes on hoiakud kasside ja koerte kastreerimisse ning steriliseerimisse suhtes kõige positiivsemad naistel, eestlastel ja 45–59-aastastel tallinlastel.

Joonis 16. Suhtumine kasside ja koerte kastreerimisse ja steriliseerimisse, juhul kui looma omanikud ei soovi loomale järglasi (% , n=800).

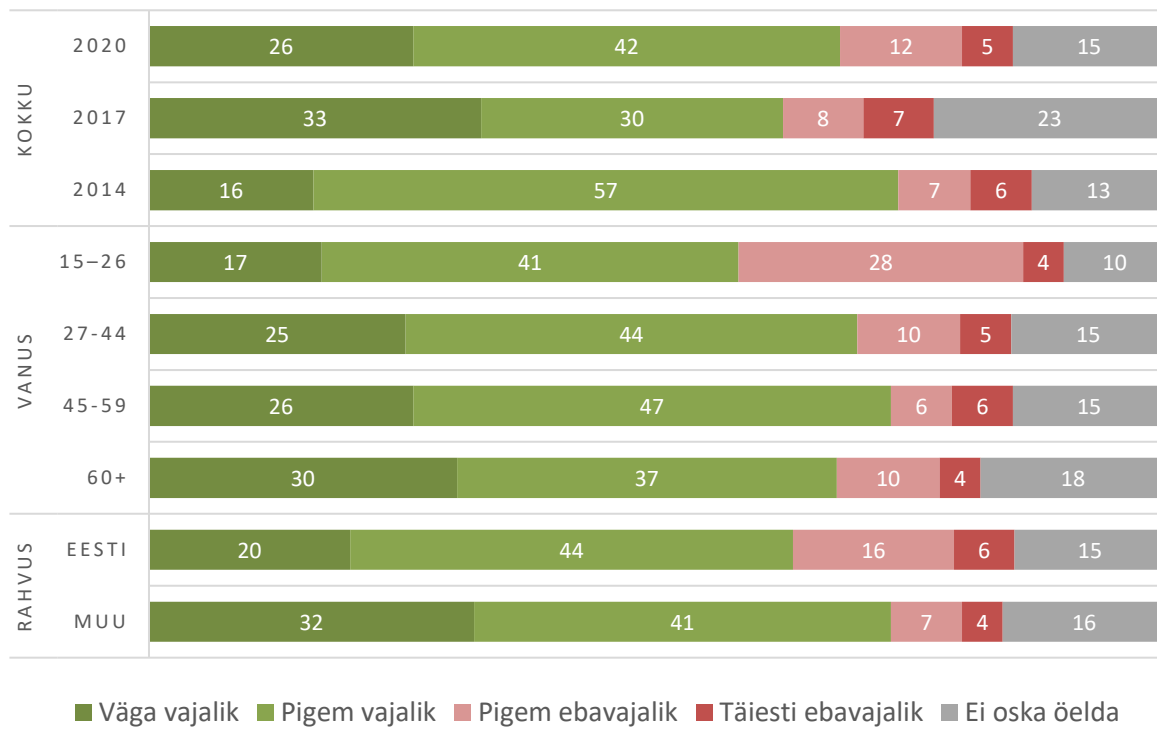
Mõne lemmiklooma väärkohtlemise pealt nägemisel pöördus 2020. aastal 70% tallinlastest väärkohtleja poole ja paluks tal antud tegevus lõpetada, 30% teataks sellest Tallinna Munitsipaalpolitsei Ametile või politseile ning kümnendik mõnele loomakaitse organisatsioonile ja Tallinna Loomade Varjupaika (joonis 17). Kõiki eelpool mainitud tegevusi toodi seal juures välja sagedamini kui kolm aastat tagasi ning kui 2017. aastal ei oleks lemmiklooma väärkohtlemise pealt nägemisel midagi ette võtnud 19% tallinlastest, siis 2020. aastaks on nende osakaal kahanenud 9%-le.

Joonis 17. Käitumine mõne lemmiklooma väärkohtlemise pealt nägemisel (% , n=800).

Tallinnasse või selle lähiümbrusesse lemmikloomade kalmistu rajamist peab neljandik tallinlastest väga vajalikuks ning üle 40% pigem vajalikuks, samas kui pigem või üldse mitte vajalikuna näeb seda alla viiendiku (joonis 18). Võrreldes 2017. aastaga peetakse lemmikloomade kalmistut harvemini väga vajalikuks ja sagedamini pigem vajalikuks ning vähenenud on nende tallinlaste osakaal, kellel antud küsimuses seisukoht puudub.

Vanemate vanusegruppidega võrreldes vähem vajalikuks peavad lemmikloomade kalmistu rajamist noored, 15–26-aastased, ning mitte-eestlastega võrreldes näevad seda harvemini vajalikuna eestlased.

Joonis 18. Hinnangud Tallinnasse või selle lähimbrusesse lemmikloomade kalmistu rajamise vajalikkusele (%; n=800).

4. Tallinna loomade varjupaik

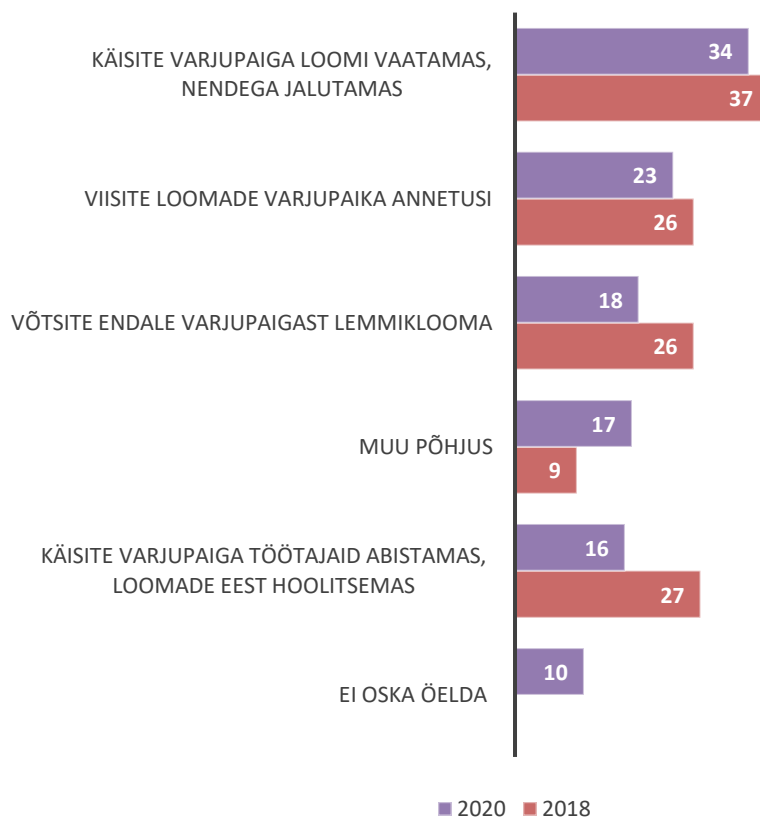
Tallinna loomade varjupaigaga (Paljassaare tee 85) on 2020. aastal viimase 12 kuu jooksul kokku puutunud kümnendik Tallinna elanikest või nende leibkonnaliikmetest. Sealjuures 9% on käinud seal kohapeal ning 1% suhelnud nendega telefoni, kirja või meili teel.

Ka 2018. aastal oli Tallinna loomade varjupaigaga kokkupuuteid pea igal kümnendal pealinlasel – 8% kohapeal käimise ning 2% telefoni, kirja või meili teel suhtlemise näol.

Loomade varjupaigas kohapeal käimise eesmärgiks on olnud jätkuvalt enim loomade vaatamas käimine ja nendega jalutamine, mille tõi 2020. aastal välja üle kolmandiku varjupaika külasthanutest (joonis 19). Varjupaika annetusi viinud oli ligi neljandik ning sealt endale lemmiklooma võtnud veidi alla viiendiku. Töötajate abistamise ja loomade eest hoolitsemise tõi külastuse põhjusena välja 16% varjupaiga külastajatest. Kümnendik ei osanud ka (eeldatavalt oma pereliikme) varjupaiga külastamise põhjust välja tuua.

Muude loomade varjupaiga külastamise põhjuste seas toodi 2020. aastal välja näiteks ekskursioon, tööga seotud külustus, kadunud looma otsimine ja looma varjupaika viimine.

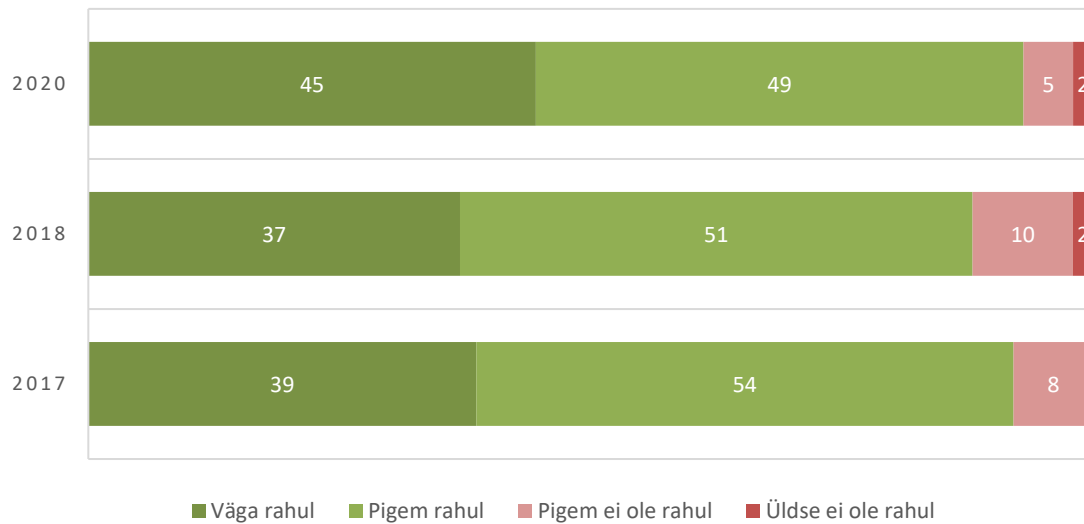
Võrreldes 2018. aastaga on vähenenud endale varjupaigast lemmiklooma võtmine ning varjupaigas töötajaid abistamas ning loomade eest hoolitsemas käimine.

Joonis 19. Tallinna loomade varjupaiga viimase 12 kuu jooksul külastamise põhjused ja eesmärgid (% , n=69).

Tallinna loomade varjupaigaga viimase 12 kuu jooksul kokkupuutunutel paluti hinnata nii varjupaiga tööd tervikuna kui erinevaid varjupaigaga seotud aspekte.

Varjupaiga tööd tervikuna hinnati 2020. aastal varasemast veelgi positiivsemalt – 45% varjupaigaga kokku puutunutest oli sellega väga rahul ning pea 50% pigem rahul (joonis 20).

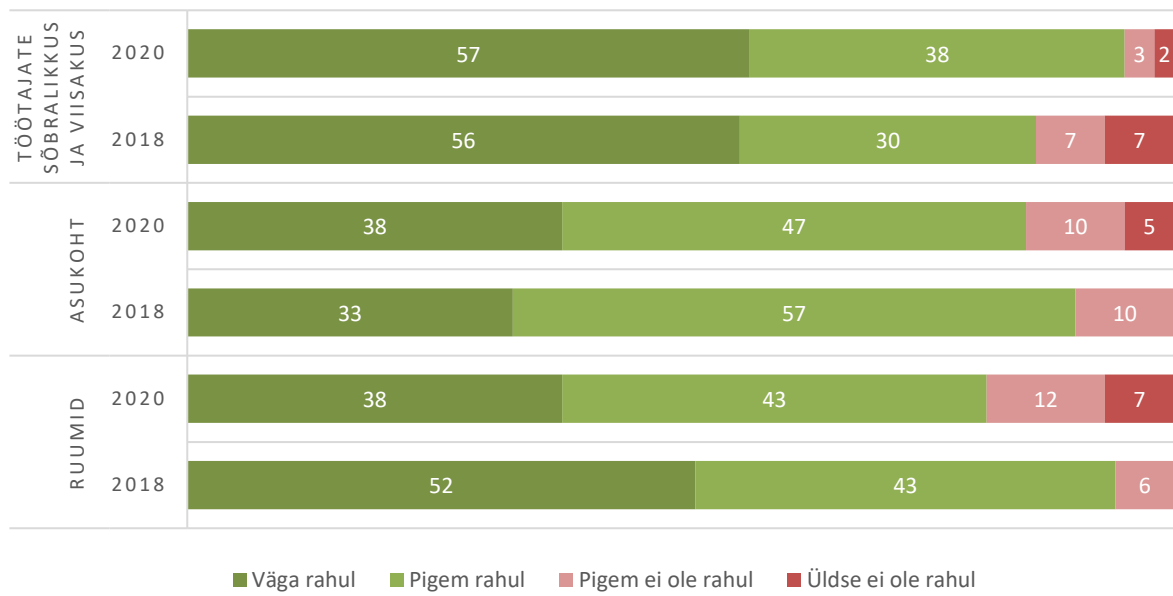

Joonis 20. Tallinna loomade varjupaigaga viimase 12 kuu jooksul kokkupuutunute hinnangud varjupaiga tööle (% , välja jäetud „ei oska öelda“, n=79).

Erinevatest varjupaigaga seotud aspektidest hinnati kõige kõrgemalt töötajate sõbralikkust ja viisakust, millega olid 2020. aastal kas väga või pigem rahul üle 60% varjupaigaga kokkupuutunutest (joonis 21).

Varjupaiga ruume ja asukohta pidas väga heaks löigi neljandik ning pigem heaks pea 30%. Negatiivseid hinnangud said teiste aspektidega võrreldes enim varjupaiga ruumid, millega ei olnud pigem või üldse mitte rahul 12%.

Võrreldes 2018. aastaga on paranenud hinnangud varjupaiga töötajate sõbralikkusele ja viisakusele, samas kui rahulolu varjupaiga asukoha ja ruumidega on varasemast madalam.

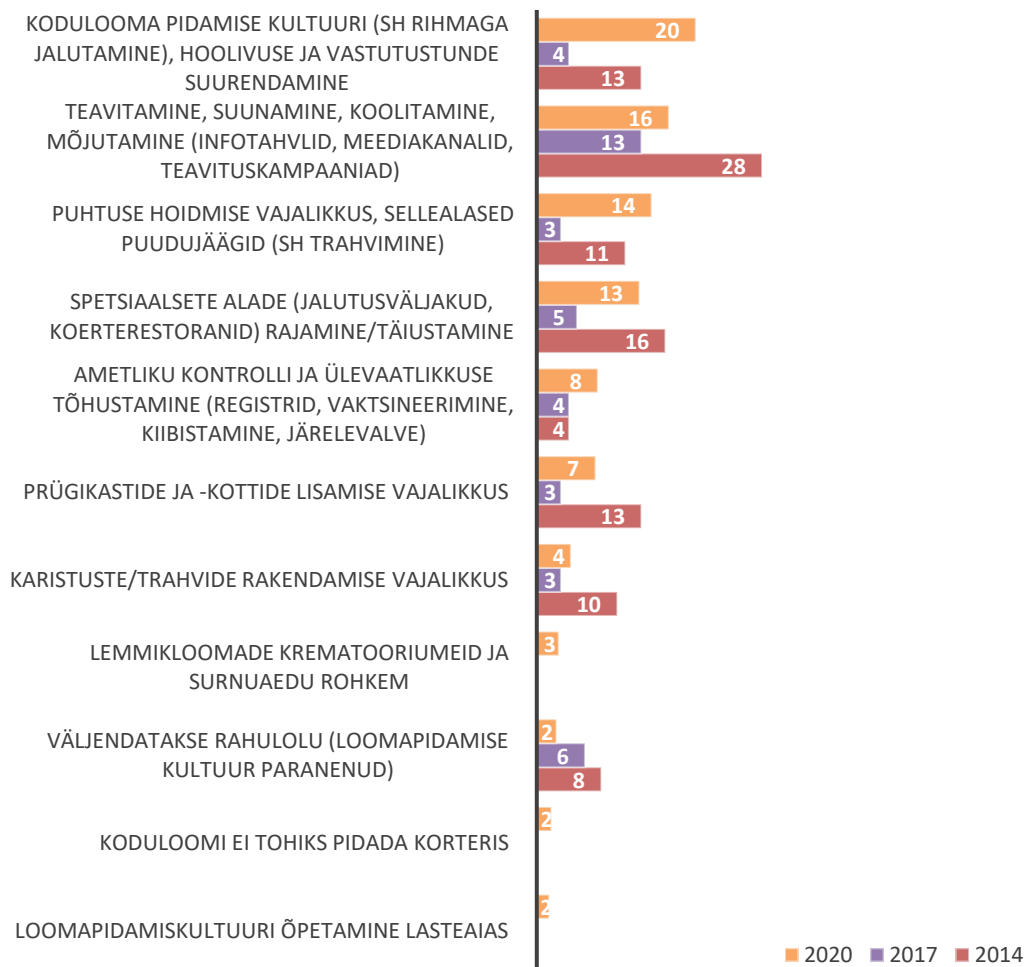
Joonis 21. Tallinna loomade varjupaigaga viimase 12 kuu jooksul kokku puutunud hinnangud varjupaiga eri aspektidele (% ,välja jäetud „ei oska öelda“, n=79).

5. Ettepanekud Tallinnas lemmikloomade pidamise kultuuri parandamiseks

Kõigile vastajatele anti võimalus teha ettepanekuid Tallinnas lemmikloomade pidamise kultuuri parandamiseks. Ettepanekuid soovis teha 36% vastajatest.

Temaatilisel koondatud parendusettepanekute valdkonnad on toodud joonisel 22.

Kõige vajalikumaks peeti koduloomade pidamise kultuuri (sh rihmaga jalutamine), hoolivuse ja vastutustunde suurendamist (20%) ning lemmiklooma omanike teavitamist, suunamist, koolitamist ja mõjutamist nii infotahvlite, meediakanalite kui teavituskampaaniate kaudu (16%). Pea sama suurel määral toodi välja ka puhtuse hoidmise vajalikkust ja sellealaseid puudujääke (sh trahvimine) (14%) ning spetsiaalsete lemmikloomadele mõeldud alade (jalutusväljakud, koerterestoranid) rajamist ja täiustamist (13%).

Joonis 22. Ettepanekud Tallinna lemmikloomade pidamise kultuuri parandamiseks aastate lõikes (% , n=290).